

ת"פ 26608/09/17 - מדינת ישראל נגד מ' כ'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 26608-09-17

ת"פ 56392-08-18

ת"פ 18630-01-20

בפני
בעניין: כבוד השופט ארנון איתן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מ' כ'

הנאשם

גזר דין

כתבי-האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת איומים עפ"י סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
2. עפ"י המתואר בכתב האישום, ביום 24.3.17, בשעות צהרים, התגלע בין הנאשם לבין אשתו דאז, המתלוננת, וויכוח אודות כיסוי ראשה. הנאשם איים על המתלוננת שאם לא תכסה את ראשה הוא יגזור את שיערה, ומשאמרה לו "רק תעז" נטל הנאשם מספריים, תפס את שיערה בכוח והחל לבצע תנועות גזירה. המתלוננת ברחה לחדר אחר ונעלה את הדלת.
3. ביום 23.10.19 צירף את תיק מספר: 56392-08-18, הודה והורשע בעובדות המתוארות בו, בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
4. עפ"י המתואר בכתב האישום, ביום 21.6.18, בשעה 9:30, התקשר הנאשם למתלוננת - עו"ס בעיריית מעלה אדומים המטפלת בו ובמשפחתו, וביקש לפגוש אותה. המתלוננת אמרה לנאשם כי ייפגשו בשעה 12:30 אך הוא

דרש להיפגש עמה מיידית, ואיים כי ירצח אותה וישרוף את האגף בו היא עובדת. כאשר המתלוננת שאלה האם הוא מאיים עליה השיב בחיוב.

5. ביום 8.4.21 הורשע הנאשם ע"פ הודאתו, בתיק נוסף המייחס לו שתי עבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

6. עפ"י המתואר בכתב האישום, הנאשם פוגש את בתו מ.כ. ילידת 26.5.2015 הקטינה במרכז קשר בגני מודיעין. ביום 14.7.19 בשעה 18:00 או בסמוך לכך, במרכז הקשר היה הנאשם אמור להיפגש עם הקטינה. הקטינה לא הסכימה להיפגש עמו, והעובדת הסוציאלית רני וינטראוב אפשרה לקטינה לעזוב את המקום ולא להיפגש עם הנאשם. לאחר מכן, הסבירה העו"סית לנאשם כי הקטינה אינה מעוניינת להיפגש עמו. בתגובה איים הנאשם באומרו: "בסוף אני אקח רובה וכדור לכל אחת", בתגובה שאלה העו"סית "על מי???" אז ענה הנאשם באומרו "אסנת ונטלי ולכולם שם בלשכה". בהמשך איים הנאשם על המתלוננת באומרו: "הילדים שלי גדלים בלי אבא הילדים שלהם יגדלו בלי אמא".

רישום פלילי קודם:

7. ביום 12.11.2018 הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג) והפרת והוראה חוקית בגין נגזרו עליו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי ורכיב של פיצוי.

8. **ראיות ההגנה:** מכתב התנצלות מאת הנאשם לעובדות הסוציאליות ביחס לתיקים שצורפו.

תסקיר שירות המבחן:

9. ביום 4.2.20 הוגש תסקיר ראשון בעניינו של הנאשם. אציין כי תסקיר זה, כמו גם התסקיר המשלים, התייחסו רק לתיק המקור ולא לתיקים שצורפו.

10. בתסקיר תואר הנאשם כבן 42, גרוש ואב לחמישה ילדים קטנים אשר הוצאו כולם ממשמורת הוריהם, שניים למשפחת אומנה ו-3 לפנימיית ילדים. הנאשם עובד באחזקה ומתגורר עם אמו.

11. משפחת המוצא של הנאשם תוארה כמשפחה נורמטיבית, אביו נפטר לפני מספר שנים. הנאשם סיים את לימודי התיכון עם תעודת חשמלאי ותעודת בגרות חלקית. הנאשם לא גויס לצה"ל.

12. הנאשם בעל יציבות תעסוקתית, מזה כ-18 שנה כאיש אחזקה בחברת הייטק, פוטר ממנה לפני מס' שנים, היה מובטל למשך כשנה, ומאז החל לעבוד במסגרת קבועה אחרת.

13. הנאשם והמתלוננת היו נשואים משך כ-15 שנים במהלכם נולדו חמשת ילדיהם. הנאשם תיאר את הקשר הזוגי כבלתי יציב, כאשר המתלוננת הזניחה את הבית, חדלה לקיים אורח חיים דתי ולבסוף אף קיימה, כך לדבריו, קשר זוגי מקביל.

14. את העבירה נשוא ההליך הסביר הנאשם בכך שהמתלוננת התהלכה ללא כיסוי ראש בשל קשר זוגי מקביל שניהלה

וניסיונה להיראות כמי שאינה נשואה. עמדתו היא שמאחר ולא גזר את שערותיה, התנהגותו לא הייתה אלימה.

15. כפי שצינתי לעיל, שירות המבחן לא נדרש להתייחס בתסקיריו לעבירת הנוספות, ועל כן עמדת הנאשם בתיקים אלו לא מובאת בתסקיר. מכל מקום, במהלך הדיון מיום 23.10.19, בהתייחסה לעבירות אלו ציינה ההגנה, כי במועדים אלו היו הנאשם ואשתו מצויים בהליכי גירושין, ולתחושתו של הנאשם, החלה גרושתו להסית את ילדיהם באופן שיטתי כנגדו ומנעה ממנו ביקורים, ותחושתו הייתה כי מעורבות שירות הרווחה אינה מועילה, ואף סייעה לגרושתו למנוע את הביקור שהיה מתוכנן עם הילדים באותו יום. לדבריו בשל מצוקתו, ומתוך כעס וסערת רגשות, נאמרו הדברים, כאשר אין מאחוריהן כל כוונה אמתית.

16. שירות המבחן המשיך ותיאר כי יצר קשר עם גורמי הרווחה שטיפלו במשפחה ואלה מסרו תיאור אודות היכרותם את בני הזוג ומערכת היחסים ביניהם. צוין כי התנהלותו של הנאשם למול רשויות הרווחה, בתי המשפט ומרכזי הקשר הייתה גם היא תוקפנית ואלימה, וכך גם התנהלות משפחתו. שירות המבחן ניסה לשלב את הנאשם במסגרות טיפוליות אך הטיפול בו כשל בשל חוסר מוטיבציה מצדו. בסיום ביקש שירות המבחן ארכה לצורך קיום מפגש עם המתלוננת, והמליץ כי נוכח המתואר עד כה, יורחק הנאשם מהמתלוננת.

17. בתסקיר המשלים מיום 17.9.20 תיאר שירות המבחן את התרשמותו מעמדות נוקשות של הנאשם, המתקשה לקחת אחריות על ביצוע העבירה, מאימפולסיביות ואלימות וקושי בוויסות דחפים. שירות המבחן תיאר כי חרף ניסיונות רבים לקביעת מפגש עם המתלוננת, זו לא התייצבה במשרדי השירות. גם ניסיונות ליצירת קשר עם הנאשם כשלו.

18. שירות המבחן ציין שנוכח התרשמותם מהנאשם, היעדר שיתוף פעולה מצדו והעדר הכרה בהתנהגותו האלימה, לא מצא מקום לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו, והמלצתו הינה להטלת עונש הרתעתי ומציב גבול וכן הטלת פיצוי למתלוננת לצד הטלת עונשים מותנים.

19. בתסקיר מיום 18.10.21, בו הייתה התייחסות לשאר התיקים שצורפו, דווח כי הנאשם הראה נכונות להשתלב בטיפול והופנה לצורך בחינת התאמתו לטיפול קבוצתי במסגרת במרכז למשפחה של עמותת "יד שרה". משכך שרות המבחן חזרו בהם בהמלצתם הסופית כפי שהובאה בתסקיר הקודם, והמליצו על תקופת דחייה לצורך הניסיון הטיפולי.

20. בתסקיר מיום 29.5.22, שרות המבחן מסר, כי הנאשם שולב בקבוצה מזה שלושה חודשים אשר במהלכה השתתף באופן סדיר ועקבי לפגישות הטיפוליות, חזר לפגוש חלק מילדיו וכן הביע נכונות להמשיך השתלבותו בקבוצה. באשר לעבירות, הנאשם עדיין מצוי בעמדה המקשה עליו לקבל אחריות מלאה על מעשיו. בנוסף נמסר, כי לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים. לאור האמור, המלצת שרות המבחן הייתה לצו מבחן במסגרת הקבוצה הטיפולית במרכז "יד שרה" בהמשך לטיפול שהחל בה ובאשר להמלצה העונשית, המליצו על הטלת של"צ בהיקף של 180 שעות, ענישה מותנת ופיצוי לנפגעי העבירות.

21. בתסקיר משלים שהוגש ביום 6.10.22 נמסר, כי הנאשם המשיך להשתתף בקבוצה הטיפולית באופן פעיל, בשיתוף ותחושת שייכות. צוין כי להתרשמות הגורמים המטפלים בנאשם, המניע החיצוני להשתתפותו בקבוצה והשינויים בחייו הם חזרתו בפגישות עם ילדיו והרצון להמשיך בהליך זה. נוסף לכך, שרות המבחן התרשמו מהתקדמות הנאשם בטיפול ומהירתמותו להליך. וחזרו על המלצתם באשר לענישתו מהתסקיר הקודם.

תמצית טיעוני הצדדים:

22. בטיעוניה לעונש ציינה המאשימה כי אירוע האיומים כלפי המתלוננת היה אקט משפיל אשר היה מתמש אלמלא הצליחה אשת הנאשם להדוף אותו מעליה ולנעול עצמה בחדר אחר, ובכך מנעה ממנו לפגוע בה, וזאת בייחוד בנסיבות בהן הנאשם החזיק בידיו חפץ חד.
23. המאשימה ציינה כי במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של הגנה על שלמותו והאוטונומיה של הפרט ובשלטון החוק. האמור מקבל דגש מיוחד כאשר המדובר בפגיעה באשת איש, אשר הנאשם ניסה לכפות עליה את רצונותיו בכוח. על פיה מתחם העונש ההולם בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון נע בין מאסר שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות ועד ל-18 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.
24. המאשימה ציינה, כי העדר הסיכוי לשילובו של הנאשם במסגרת טיפולית מתאימה, מצדיק אף הוא הטלת עונש מאסר המצוי ברף הגבוה של מתחם העונש, לצד מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי למתלוננת.
25. ההגנה ציינה כי יש להצר על כך שהנאשם לא הופנה לבימ"ש קהילתי. על פיה בשל הנתק שחוזה הנאשם מילדיו, עקב ניכור הורי שהפעילה המתלוננת, הוא נקט בפעולה של ניתוק רגשי וניתוק מגע, ועל כן לא השתלב בטיפול במסגרת שירותי הרווחה. לדבריה, הליך זו הוא הראשון בין ההליכים שנוהלו כנגד הנאשם, עת לנאשם לא היה רישום פלילי קודם, ועל כן יש לקבוע את רף הענישה בתחתית המתחם, כפי הנהוג במקרים דומים, כך שיוטל עליו מאסר מותנה. הוסף, כי האלימות בין בני הזוג הייתה הדדית, וזאת גם בהתאם לעמדת שירות המבחן. על פיה המתלוננת היא אישה אלימה והדבר עולה גם מיחסיה עם ילדיהם. על אף זאת, כנגד המתלוננת לא הוגשו כתבי אישום בגין מעשיה. צוין, כי מאז הגירושין והוצאת הילדים ממשמורתם, לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים. עוד צוין, שהמתלוננת בחרה שלא להתייצב בשירות המבחן ולהביא עמדתה. בהתייחס לעבירת האיומים בתיק שצורף, נטען באותה עת, כי הנאשם מכחיש שהדברים נאמרו. הנאשם אמנם הצר על אופן אמירת הדברים אך לדבריו חש שיחסו של שירות הרווחה כלפיו אינו מכבד. ב"כ הנאשם, אף קבלה כנגד הימשכות ההליכים ועל כך שכל ענייני הנאשם לא הסתיימו יחד, עת הורשע ונגזר דינו במסגרת התיק הקודם. בנסיבות האמורות ביקשה ההגנה להטיל על הנאשם מאסר מותנה, מבלי להורות על רכיב של פיצוי, המתלוננת או העו"ס, זאת לדבריה, נוכח אלימותה של המתלוננת, ומשום כך שמתפקידה של העו"ס להתמודד עם סיטואציות קשות, כבענייננו.
26. נוכח תוכנם של התסקירים הנוספים, ציינה המאשימה כי בחנה שוב את עמדתה, והיא מבקשת להטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר אשר ירצו בדרך עבודות שירות. צוין, כי על אף הטיפול אותו עבר הנאשם במסגרת שירות המבחן, חומרת איום כלפי עובדות סוציאליות פוגעת באינטרס ציבורי חשוב, ועל בית המשפט להמחיש פגיעה זו באמצעות ענישה משמעותית.
27. הסנגור ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה, מתוך הרוח החיובית העולה, כך לדבריו, מהתסקירים וחידוש הקשר בין הנאשם לילדיו. הסנגור צוין, כי בהתאם להליך השיקום שעבר הנאשם, יש לחרוג מהמתחם ולהטיל על הנאשם צו מבחן, מאסר על תנאי והתחייבות ללא צו של"צ. הוסף, כי נוכח מצבו הכלכלי, הנאשם יכתוב מכתב התנצלות למתלוננות, חלף הטלת פיצוי כספי כלפיהן.

דין והכרעה:

28. במקרה דנן, יש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים, נוכח פרקי הזמן שבין האירועים, וכן העבודה, שהאיומים הופנו כלפי מתלוננות שונות. בנוסף, וביחס לעובדות הסוציאליות, קיים ערך מוגן נוסף בו פגע הנאשם, מעבר לערך המוגן הקיים בתיק המקור.

29. ביחס לכלל התיקים, הערך החברתי המוגן שנפגע נוגע בזכותו של אדם לשמירה על בטחונו האישי, ושלווה נפשו. בנוסף, פגע הנאשם בערך המוגן הנוגע בכיבוד רשויות החוק, ושמירה על עבודתן התקינה של עובדי ציבור. ביחס לכך, נקבע בפסיקה, כי קיים צורך ממשי להגן על עובדי הציבור, לספק להם סביבת עבודה בטוחה ולהחמיר עם אלו המבקשים להטיל עליהם מורא. אוסיף, כי לאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר שהיא פוגעת פגיעה אנושה גם בערך החברתי, הנוגע לתפקודו התקין של השירות הציבורי.

ראו לדוגמה: רע"פ 2019/11 **אלי מיארה נ' מדינת ישראל** (22.3.11); רע"פ 5940/06 **גל נ' מדינת ישראל** (18.12.06); ע"פ 4565/13 **אמון חאלד נ' מדינת ישראל** (4.11.13).

30. עיון בפסיקות בתי המשפט ביחס לעבירות האיומים מלמדת על קשת ענישה רחבה כשמתחם הענישה הינו החל ממאסר צופה פני עתיד ו/או צו של"צ כאשר המדובר באירוע איומים בודד ללא עבירות נלוות, ומספר חודשי מאסר בפועל ועד לשנת מאסר כאשר נלוות לאיומים עבירות תקיפה סתם או כשהמדובר באיומים חמורים (ראו לדוגמה: עפ"ג 3328-05-15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (6.9.15); עפ"ג 5601-09-17 **אמנד אגרוף נ' מדינת ישראל** (09.04.18); עפ"ג (מרכז) 1079-04-14 **נוסה יטוב נ' מדינת ישראל** (17.6.14); רע"פ 9704/06 **גרמן סלוני נ' מדינת ישראל** (28.11.06)).

31. כאמור, ובעניינו, עמדת המאשימה כעת הינה להטלת 3 חודשי מאסר בדרך עבודות שירות, נוכח התהליך הטיפולי אותו עבר הנאשם במסגרת שרות המבחן.

סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום:

32. במקרה דנן, קיימת הצדקה לסטות ממתחם העונש ההולם נוכח שיקולי שיקום.

א. הנאשם כבן 44 אב ל-5 ילדים בטווח הגילאים 3-14. הנאשם נטל אחריות על כלל תיקיו, אשר קיים ביניהם חוט מקשר אחד, הנוגע לסכסוך הזוגי בינו לבין המתלוננת, ורצונו לשמר את הקשר עם ילדיו, על אף הוצאתם מחזקתו.

ב. הודאת הנאשם ונטילת האחריות חסכה את העדת המתלוננות, נתון אותו אזור לזכותו, ובמיוחד על רקע המצב המשפחתי הסבוך כפי שתואר בתסקיר, וכן תחושותיו של הנאשם בכל הנוגע לקשר שלו עם גורמי הרווחה.

ג. כלל התיקים של הנאשם הינם ישנים, כאשר האחרון שבהם משנת 2019. בהקשר זה יש להוסיף, כי ניתן היה לצרף שניים מהתיקים הנדונים בפניי, לתיק הקודם בו נדון הנאשם למאסר, שכן הם קודמים לו בזמן. מאז, לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים.

ד. מתסקירי שרות המבחן עולה תמונה קשה וכואבת ביחס לתא המשפחתי, אשר מפאת צנעת הפרט לא אביאה כאן, ואולם מאז הגירושין, קיים נתק בינו לבין גרושתו, ונוכח התהליך הטיפולי אותו עבר במסגרת שרות המבחן, חודש הקשר עם ילדיו.

ה. במסגרת התסקיר המסכם, צוין כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית בתחום האלימות הזוגית, המתקיימת בעמותת "יד שרה". לדבריהם, משיחות שערכו עם מנחי הקבוצה הטיפולית, קיימת יציבות בהשתתפותו של הנאשם בקבוצה הטיפולית, ולאחרונה הוא אף ביטא רצון פנימי ותחושת שייכות לטיפול, ועל כן המלצתם הינה להעמידו בצו מבחן טיפולי, במסגרתו ימשיך לקחת חלק בטיפול בקבוצה. לכך יש להוסיף את התרשמותי מהנאשם, לכך שניכר היה בתחילה, כי הוא נושא תחושות קשות ותסכול ממצבו, ולקראת סיומו של ההליך, הבחנתי בשינוי שחל בו, התמתנות והקשבה לדרך שהוצעה לו, כדי להיטיב את מצבו. אף המאשימה בהגינותה, הסכימה לרכך מעמדתה העונשית הראשונית לה עתרה, והיא הציגה כעת, עמדה עונשית מרוככת.

ו. בנוסף, הנאשם שומר על רציפות תעסוקתית משך שנים רבות, ומשמש כעת כאיש אחזקה במתחם בילויים גדול. מטעם זה לא סברתי כי נכון יהיה להטיל עליו רכיב של מאסר בדרך של עבודות שירות, אף לא לזמן קצר, אלא לאמץ את עמדת שרות המבחן להטלת צו של"צ בהיקף נרחב, דבר שיאפשר לנאשם לשמור על מקום עבודתו, מבלי ליצור רגרסיה בתפקודו התעסוקתי, או בחייו האישיים.

33. נוכח טעמים אלו ראיתי לסטות ממתחם העונש ההולם, ולהטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- (1) צו שרות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות. שרות המבחן יגיש לבית המשפט תכנית של"צ בעניינו של הנאשם, בתוך 30 יום.
- (2) צו מבחן למשך שנה.
- (3) 4 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור על עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
- (4) פיצוי בסך 1000 ₪ ב- 4 תשלומים חודשיים החל מיום 3.9.2023. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט, ויועבר לע"ת 1 בתיק המקור.
- (5) התחייבות על סך 3000 ₪ להימנע משך שנתיים מביצוע עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין. באחריות הסנגור לסרוק בתוך 14 יום את ההתחייבות לתיק בית המשפט.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשרות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' אייר תשפ"ג, 24 אפריל 2023, בנוכחות המאשימה הנאשם ובא כוחו.

עמוד 6

